

on, hvis der er generelle hindringer for udsendelse af udlændingen, dvs. hindringer, der ikke relaterer sig til udlændingens egne forhold, og politiet ikke kan anvisse en frivillig hjemrejs rute. Endvidere finder den foreslåede bestemmelse ikke anvendelse, hvis Danmark er internationalt forpligtet til at sikre en udlændings tilstedeværelse her i landet med henblik på undersøgelse vedrørende evt. strafforfølgning.

Når den pågældende udsendelses- eller udrejseshindring ophører, vil madkasseordningen i den foreslåede § 42 a, stk. 10, nr. 2, som udgangspunkt igen finde anvendelse.

Til nr. 29

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 9, kan Udlændingestyrelsen i visse nærmere angivne situationer bestemme, at en udlænding, der er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2, jf. stk. 3 (asylansøgere m.v.), ikke skal have dækket sine udgifter til underhold bortset fra kost, logi og sundhedsmæssige ydelser (den såkaldte madkasseordning).

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 10, skal Udlændingestyrelsen, med mindre særlige grunde taler derimod, bestemme, at madkasseordningen skal finde anvendelse for en udlænding, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) ved eller efter indrejsen og ikke medvirker til sagens oplysning.

Bestemmelserne foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 25, 27 og 28.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25 og 28, afgør Udlændingestyrelsen konkret, om sygdom kan begrunde, at madkasseordningen ikke bringes i anvendelse over for en udlænding.

Til brug for afgørelsen herom har Udlændingestyrelsen tidligere i sager, hvor styrelsen har fundet grund til at overveje, om sygdom kan begrunde, at madkasseordningen ikke bringes i anvendelse, indhentet en udtalelse (attest) fra den lægefaglige konsulent i Dansk Røde Kors' Asylafdeling om den pågældende udlændings helbredsforhold. Udlændingestyrelsen har herefter på grundlag af attesten fra den lægefaglige konsulent truffet afgørelse om, hvorvidt den pågældende udlændings helbredsforhold er til hinder for anvendelse af madkasseordningen.

Dansk Røde Kors' Asylafdeling har i den forbindelse fundet, at organisationens læger har været forpligtede til at udstede sådanne attester i henhold til lægelovens § 8, stk. 3, hvorefter læger er forpligtede til på begæring af en offentlig myndighed i det efter øjemedet fornødne omfang at afgive attest til offentligt brug

om de lægelige iagttagelser, som lægen er i stand til at meddele oplysning om, vedrørende en af lægen undersøgt eller behandlet person, der søger eller oppebærer pension, understøttelse eller anden offentlig hjælp, herunder hjælp i henhold til forsikrings- og forsørgelseslovene.

Den Danske Lægeforening har imidlertid ved brev af 10. marts 1999 til Rigspolitichefen og Dansk Røde Kors' Asylafdeling tilkendegivet, at det er foreningens klare opfattelse, at det må anses for uforeneligt med foreningens etiske regler at imødekomme anmodninger om sådanne attester, som efter foreningens opfattelse foretages med tvivlsom lovhjælp, og som under alle omstændigheder ikke sker i patientens egen interesse.

Sundhedsstyrelsen har endvidere i brev af 17. maj 2001 til Dansk Røde Kors' Asylafdeling tilkendegivet, at der efter Sundhedsstyrelsens opfattelse ikke er hjemmel i lægelovens § 8, stk. 3, til at pålægge læger en pligt til at udstede attest til brug for Udlændingestyrelsens vurdering af, om madkasseordningen kan bringes i anvendelse over for en udlænding.

Lægeforeningens og Sundhedsstyrelsens tilkendegivelser har betydet, at Udlændingestyrelsen i sager, hvor styrelsen finder grund til at overveje, om sygdom kan begrunde, at madkasseordningen ikke bringes i anvendelse, anmoder den pågældende udlænding om samtykke til, at styrelsen indhenter nærmere oplysninger om den pågældendes helbredsforhold i form af sygejournaler m.v. fra indkvarteringsoperatørerne. I de tilfælde, hvor udlændingen ikke giver samtykke hertil, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse på det foreliggende grundlag, hvilket i langt de fleste tilfælde indebærer, at styrelsen ikke kan træffe afgørelse om anvendelse af madkasseordningen over for den pågældende, da det ikke kan afvises, at den pågældendes helbredsforhold er til hinder for en sådan anvendelse.

Det foreslås på den baggrund i § 42 a, stk. 11, at Udlændingestyrelsen til brug for afgørelser om anvendelse af madkasseordningen efter udlændingelovens § 42 a, stk. 9 og 10, uden udlændingens samtykke kan indhente oplysninger fra indkvarteringsoperatørerne om udlændingens helbredsforhold.

Bestemmelsen indebærer, at en indkvarteringsoperatør på Udlændingestyrelsens forlangende videregiver de oplysninger om en udlændings helbredsforhold, som indkvarteringsoperatøren er i besiddelse af, og som kan være af betydning for Udlændingestyrelsens afgørelse om anvendelse af madkasseordningen efter udlændingelovens § 42 a, stk. 9 og 10, uanset om den pågældende udlænding giver samtykke hertil. Herved gives der mulighed for, at Udlændingestyrel-